

ΕΤΟΣ 68ον

5 'Ιουλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3501)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται βέβαιος γιά τήν πορεία τῆς ζωῆς του. Ὅταν τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, θεωρεῖ ὅτι τά ἔχει καλά μαζί του. Πιστεύει ὅτι ἐπειδὴ ζεῖ τή ζωή τῆς Βασιλείας, κυρίως ὅσον ἀφορᾶ στή συμπεριφορά, ἔχει ἐξασφαλίσει τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ σέ κάθε ἔργο καί σέ κάθε περίσταση τῆς ζωῆς, ἀκόμη καί στίς δοκιμασίες, ἀλλά καί τή σωτηρία στήν ἄλλη ζωή. Κανείς δέν ἀρνεῖται τή δύναμη τῆς πίστεως. Ὅμως ἡ πίστη δέ μᾶς δόθηκε γιά νά μὴν ἔχουμε δυσκολίες στή ζωή μας, ἀλλά γιά νά αἰσθανόμαστε τήν πατρική παρουσία τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς στηρίζει, ἀλλά δέν ἀφαιρεῖ τοὺς σταυρούς τῆς ζωῆς μας. Κάποτε, μάλιστα, τοὺς ἀφήνει, γιά νά μπορούμε νά ἀφυπνιζόμαστε.

Ἐκκίνηση τῆς ἐπανάπαυσης

Ἡ ἀσφάλεια στή ζωή μας ἔχει πάντα δύο ὄψεις. Ἀπό τή μιά μᾶς δίνει σιγουριά, χαρά καί γαλήνη, ἀκόμα καί στά δύσκολα. Ἀπό τήν ἄλλη ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά ἐπαναπαυτοῦμε στόν συμβιβασμό καί στή συνήθεια. Ὁ ἀσφαλής, ὄντας ἤρεμος, δημιουργεῖ, ἀξιοποιεῖ τά χαρίσματα του καί προσθέτει σέ αὐτό πού ἔχει. Μπορεῖ ὅμως καί νά καταστεῖ ὀκνηρός. Νά νιώσει βέβαιος γι' αὐτό πού ζεῖ, γι' αὐτό πού ἔχει καί νά μὴ θελήσει νά προχωρήσει παραπέρα. Ἡ ἀσφάλεια μοιάζει μέ τήν ἐπίδραση πού ἀσκει ὁ χρόνος στίς ἀνθρώπινες σχέσεις. Ἄλλοι ἔχουν ἄγχος νά μὴν κολλήσουν μέσα σ' αὐτές καί ψάχνουν νά βροῦν τρόπους ἀνανέωσής τους. Ἄλλοι βολεύονται τόσο πολύ, πού ὀργανώνουν τή ζωή τους μέ βάση ὅ,τι κατέχουν ὡς αὐτονόητο. Οἱ πρῶτοι αἰσθάνονται οἰκονόμοι καί διαχειριστές. Οἱ δεῦτεροι ἰδιοκτῆτες. Οἱ πρῶτοι κοπιᾶζουν γιά νά κάνουν συνεχῶς καινούργιες ἀρχές στήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 5-13)

Πίστη πού σώζει

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ, προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ακούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

ὁμορφιά καὶ τῇ χαρᾷ τῆς σχέσης. Οἱ δεῦτεροι νιώθουν ὅτι ἔχουν ἐκπληρώσει τὸ χρέος καὶ ὅτι θά πρέπει νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν κόπων τους.

Ἀσφάλεια δίνει ἡ πίστη

Τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ δούλου τοῦ ἑκατοντάρχου ἀπὸ τὸν Χριστό χωρὶς νὰ πάει στό σπίτι τοῦ πάσχοντος (Ματθ. 8,8) μᾶς δείχνει ὅτι ἡ πίστη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀσφαλιστικὴ δικλείδα στὴ ζωὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γιά τούς Ἰουδαίους ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ δική τους πίστη καὶ παράδοση. Γι' αὐτό καὶ ἡ πίστη τοῦ ἑκατοντάρχου γεννᾷ ἀπορίες. Πῶς ἓνας εἰδωλολάτρης ἀπευθύνεται στόν Χριστό, ἓναν συμπατριώτη τους; Γιατί ὁ Χριστός νὰ ἐκπληρώσει τὸ αἴτημά του; Ὅμως ὁ ἑκατόνταρχος εἶχε τόση πίστη, κάτι πού δείχνει πῶς δέν εἶναι σωστό τὸ συμπέρασμα πού βγάζουμε ὅταν βάλουμε κάποια ἐτικέτα στόν ἄνθρωπο. Τά πράγματα δέν εἶναι πάντοτε ὅπως φαίνονται.

Ἡ πίστη τοῦ ἑκατοντάρχου δέν ἐκφραζόταν μόνο ὡς ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά γινόταν ἀφορμὴ αὐτοκριτικῆς. Γι' αὐτό ὁ ἑκατόνταρχος γίνεται παράδειγμα γιά ὅλους μας, οἱ ὅποιοι ὡς χριστιανοὶ εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἐνταγμένοι δηλαδή στὴ Βα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν Καπερναοῦμ, ἦλθε πρός αὐτόν ἕνας ἐκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος τόν παρακαλοῦσε καί τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ὁ δοῦλός μου εἶναι κατάκοιτος εἰς τό σπίτι, παράλυτος, καί ὑποφέρει τρομερά». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Εγώ θά ἔλθω καί θά τόν θεραπεύσω». Ἀπεκρίθη ὁ ἐκατόνταρχος, «Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος διά νά μπῆς κάτω ἀπό τήν στέγην μου, ἀλλά μόνον πές ἕναν λόγον καί θά θεραπευθῇ ὁ δοῦλός μου. Διότι καί ἐγώ, πού εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ὑπό τήν ἐξουσίαν ἄλλων, ἔχω ὑπό τάς διαταγάς μου στρατιῶτες καί λέγω εἰς τοῦτον «Πήγαινε», καί πηγαίνει καί εἰς ἄλλον «Ἐλα», καί ἔρχεται καί εἰς τόν δοῦλόν μου, «Κάνε τοῦτο» καί τό κάνει». Ὅταν ἄκουσε αὐτά ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε καί εἶπε εἰς ἐκείνους, πού τόν ἀκολουθοῦσαν, «Σᾶς βεβαίῳ ὅτι οὔτε εἰς τούς Ἰσραηλίτας δέν εὐρῆκα τόσον μεγάλην πίστιν. Σᾶς λέγω, ὅτι πολλοί θά ἔλθουν ἀπό τήν Ἀνατολήν καί τήν Δύσιν καί θά καθήσουν εἰς τό τραπέζι μαζί μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ τά παιδιά τῆς βασιλείας θά ριφθοῦν ἔξω εἰς τό σκοτάδι. Ἐκεῖ θά εἶναι τό κλάμα καί τό τρίξιμο τῶν δοντιῶν». Καί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν ἐκατόνταρχον, «Πήγαινε καί ἄς σοῦ γίνη ὅπως ἐπίστεψες». Καί ἐθεραπεύθηκε ὁ δοῦλος κατά τήν ὥραν ἐκεῖνην.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ πίστη μᾶς κάνει νά βλέπουμε τό ἀληθινό μας πρόσωπο, τά πάθη καί τήν ἁμαρτωλότητά μας, ὅτι δέν εἶμαστε ὅπως ὁ Θεός μᾶς θέλει, ὄχι γιά νά ἀπογοητευόμαστε καί νά πενθοῦμε, ἀλλά γιά νά ἐμπιστευθοῦμε περισσότερο αὐτόν πού μᾶς ἀγαπᾶ καί θέλουμε νά ἀγαποῦμε καί τήν ἴδια στιγμή νά ἔχουμε κίνητρο νά παλέψουμε νά βρεθοῦμε περισσότερο κοντά του. Δέν χορταίνεται ὁ Θεός καί ἡ παρουσία του. Δέν χορταίνεται ἡ ἀγάπη καί ἡ πατρότητά του. Καί μέσα ἀπό τήν πίστη σ' αὐτόν γνωρίζουμε τά ὄριά μας, ὄχι γιά νά ἐφησυχάσουμε, ἀλλά γιά νά ἐντείνουμε τήν προσευχή, τή μελέτη, τόν πνευματικό ἀγώνα, τή μετοχή μας στά μυστήρια, τήν πορεία τῆς ἀγάπης καί τήν παράδοση «ἐν ἐμπιστοσύνη» στό πρόσωπό Του, ὅσες κι ἄν εἶναι οἱ δυσκολίες.

Ἡ πίστη φαίνεται στίς δοκιμασίες

Ὁ Χριστός θαυμάζει τήν πίστη τοῦ ἐκατοντάρχου. Καί βλέπει ὅτι οἱ «υἱοί τῆς Βασιλείας», αὐτοί πού ἀνῆκαν στόν περιοῦσιο λαό του, δέν εἶχαν αὐτή τήν πίστη καί ὅτι κινδύνευαν, ἀπορροφημένοι ἀπό τή βεβαιότητα τῆς ἀσφάλειάς τους, στίς ὅποιες δοκιμασίες νά ἀρνη-

5 Ἰουλίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἄθω († 1000) καί Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η΄ 5-13.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η΄ 28-34, θ΄ 1.

θοῦν τόν Θεό. Ἀλλά καί στή μεγαλύτερη δοκιμασία πού πέρασαν, πού ἦταν ἡ κλήση νά δώσουν ἀπάντηση γιά τό ποιός στήν πραγματικότητα ἦταν ὁ Κύριος, ἔμειναν στίς βεβαιότητές τους καί ἔχασαν τήν ὁδό τῆς ἀληθινῆς σωτηρίας, τήν ὁδό τῆς ἀλήθειας, καθώς προτίμησαν νά τόν ἀπορρίψουν σταυρώνοντάς τον!

Ὁ ἔφησυχασμός γεννᾷ κινδύνους ὀλιγοπιστίας καί σέ μᾶς. Στούς σταυρούς τῆς ζωῆς μας, ἀντί νά ἀφεθοῦμε μέ ὑπομονή, προσευχή, ἐμπιστοσύνη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀντί νά δοῦμε τίς ἁμαρτίες μας, μικρότερες ἢ μεγαλύτερες δέν ἔχει σημασία, καί νά ξεκινήσουμε ἀπό τήν ἀρχή, μπορεῖ νά ἀντιτάξουμε ἐκεῖνα τά «γιατί σέ μένα;» καί νά βρεθοῦμε σέ ἀπόγνωση. Ἄς βροῦμε λοιπόν στήν ὁδό καί τόν τρόπο τῆς πίστεως, τήν εὐκαιρία γιά συνεχῆ ἀνανέωση, τήν ἀφετηρία γιά νέα ξεκινήματα στήν ἀφοσίωση στόν Χριστό. Κι αὐτός ὁ δρόμος ἄς εἶναι ἡ στάση μας σέ κάθε σχέση μέ τόν πλησίον, στό σπίτι μας, στήν ἐργασία, στίς συντροφίες μας, ὅπως καί στή σχέση μας μέ τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό. Καί ἐκεῖνος πού γνωρίζει τίς καρδιές μας θά μᾶς δώσει τήν εὐκαιρία νά χτίσουμε στίς δυσκολίες μας καί πάλι μέ ὄπλα τήν ταπείνωση καί τήν ἐμπιστοσύνη μιά κανούργια πορεία ἐντός τῆς Βασιλείας του, ἐντός τῆς Ἐκκλησίας.

π. Θ. Μ.

Ἀναζητήστε τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
στό ἠλεκτρονικό βιβλιοπωλεῖο: www.apostoliki-diakonia.com.gr

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐπερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr